

West Highland White Terrier

Domarkompendium

framtaget till Svenska Terrierklubbens domarkonferens 2024

Detta kompendium får användas fritt av Svenska Terrierklubben och Svenska Kennelklubben.
Alla fotografers medgivande finns gällande publicering.

Innehållsförteckning

Helhetsintryck	4
Viktiga måttförhållanden	4
Uppförande/karaktär	5
Huvud.....	6
Kropp	10
Svans	11
Framställ	12
Bakställ.....	13
Rörelser	14
Hud.....	15
Päls	15
Färg	16
Storlek/vikt	16
Fel.....	16
Diskvalificerande fel	16
Rasspecifika avelsstrategier (RAS), funktionell exteriör	17

Historik

West highland white terrier är verkligen ett riktigt bra namn till denna lilla hund. En av de äldsta Highland Terrierna, vars arbetande egenskaper var den absolut viktigaste kvalitén, detta långt före den antrände utställningsringen. På west highlands of scotland användes denna lilla hund till jakt av räv, grävling, vildkatter och annat småvilt och som jagade bland steniga hedar och berg i Skottlands hårda landskap. För att kunna göra det måste hunden vara aktiv, envis, modig och full av självsäkerhet, för att kunna ta sig fram från sten till sten, komma ner i hålor och sprickor, utan att fastna. Vilket gjorde att hunden inte kunde vara allt för grov eller bred, inte för stor eller för djup i bröstkorgen.

Det var i slutet av 1800-talet som den ”vita terriern” började separeras från sina brindle, svarta, bruna, grå och röda kusiner, som i sin tur senare utvecklades till cairn terrier och skotsk terrier. Den vita färgen visade sig vara väldigt användbar, mycket lättare att se bland mörka stenar och klippor än de andra färgerna. Denna lilla vita terrier avlades fram i generationer bland de äldsta skotska familjerna.

Ett par stora eldsjälar har betytt mycket för rasens utveckling. En av de första var Överste Malcom of Poltalloch, som ibland kallas för westiens fader. Han födde upp de små vita terrierna under rasnamnet Poltalloch terrier, som var ett av de namn som användes innan man 1906 kom överens om namnet west highland white terrier.

Första gången rasen kunde delta på utställning hade redan skett i Edinburgh 26-28 oktober 1904. För uppfödarna var det viktigt att hundarna inte bara skulle bedömas för sin exteriör utan även för sina jaktgenskaper. I domarens information kring den nya rasen från utställningens sekreterare kunde man läsa att hunden skulle bedömas ur ”arbets-jakt” synpunkt. Det var inte ovanligt då att hundar visades på utställning med både ärr och bett.

Första svenska registreringen av west highland white terriern skedde 1912. Man kunde se enstaka hundar visas på utställning men uppfödning av rasen satte fart först kring 1930-talet.

West highland white terrier runt 1950

Målning av Sir Edwin Henry Landseer från 1839 ”Dignity and impudence”, värdighet och fräckhet, inte svar att se vem som är vem.

Bilden till vänster:
En av rasens stora kämpar, Överste Malcolm of Poltalloch i början på 1900-talet

Standardtexten publiceras till vänster, rasklubbens kommentar till höger i *kursiv* stil.
 Vi har valt att endast illustrera med foton på hundar av utmärkt typ inom standardens variation, det gäller även bilder som illustrerar rörelser, huvuden och detaljer.

West Highland White Terrier - FCI klassifikation Grupp 3, sektion 2

FCI-nummer 85
 FCI-standard på engelska publicerad 2011-01-12
 FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2010-10-13
 Översättning fastställd av SKKs arbetsgrupp för standardfrågor 2012-11-21

Ursprungsland/hemland

Storbritannien

Har sitt ursprung på de skotska högländerna

Användningsområde

Terrier

Terrier är en grupp hundraser med ursprung i Storbritannien, som ursprungligen framavlades för att jaga och döda mindre bytesdjur, som rävar, råttor och grävlingar. Namnet härstammar från det franska ordet terrier, som har sitt ursprung i latinets terra, som betyder 'jord'.

Helhetsintryck

West highland white terrier är liten och kraftigt byggd med djup i bröstkorgen, välutvecklade bakre revben, plan rygg, kraftfullt bakställd och muskulösa ben. Rasen kombinerar i hög grad styrka och rörlighet.

Proportionerna är en viktig del av helhetsintrycket. En westie får varken vara för låg eller för hög. Proportionerna får inte föra tankarna till någon av kuzinraserna, cairnterrier och skotsk terrier. Balansen höjd och längd är mycket viktigt.

Typen och helheten hos westie har inte förändrats nämnvärt genom åren. Bilden till vänster, tik från 1948 och bilden till höger, tik från 60 år senare

Viktiga måttförhållanden

Avståndet från nackknölen till ögonen skall vara något större än nospartiets längd.

Mer information finns under beskrivning av huvud och dess delar.

Uppförande/karaktär

Rasen har stor självsäkerhet och en okynnig uppsyn. Den är härdig, vaken, modig, vänlig och full av självtillit.

Westien är en mycket frimodig ras, där inga hinder finns för dess nyfikenhet. Alltid alert och redo för nya äventyr, vare sig det är i skog och mark eller i utställningsringen.

Den engelska standarden beskriver karaktären enligt följande
"Small, active, game, hardy, possessed of no small amount of self-esteem with a **varminty appearance**"

Huvud

Huvud

Huvudet skall vara rikligt behårat och bäras i rät eller nästan rät vinkel mot halsen. Huvudet får aldrig bäras framåtsträckt.

Huvudet är en viktig del hos westie då mycket av raskaraktären sitter där. Huvudet skall ge ett runt intryck, inte långsmalt eller rektangulärt.

Den engelska westieklubben har en poängskala på totalt 100 poäng. För att poängtera hur viktigt man anser huvudet vara med alla dess delar visar vi här dessa poäng; Skalle 5p, Ögon 5p, Nosparti & Tänder 15p, Öron 5p vilket ger oss 30 poäng totalt. Alltså är huvudet väldigt viktigt för rasen. Kan också här tillägga att man ger helhetsintryck och storlek 20 poäng.

Tre tikar, alla med olika huvuden, vilket ger lite olika uttryck.

Tiken till vänster, har något stora högt placerade öron, sämre fylld skalle och något tunn underkäke. Tiken i mitten har en välfylld skalle. Något flat stop och lite längre i nospartiet. Tiken till höger, har ett välfyllt huvud, både skalle och nos, korrekta ansatta små öron samt bred underkäke. Detta huvud följer standarden bäst.

©Åsa Lindholm

Här ser vi tydlig skillnad mellan två olika huvuden. Hunden längst fram har en bred skalle, korrekta proportioner mellan skalle och nosparti, vilket standarden beskriver. Hunden bakom har ett flatare stop, tätt placerade ögon, vilket stör uttrycket.

Skallparti

Skalle	
<p>Skallen skall vara lätt välvd och pannan skall kännas slät vid beröring. Mellan ögonen skall en lätt fåra finnas. Skallen skall smalna mycket svagt från öronansättningen ned mot ögonen. Det skall finnas en tydlig pannavsats som formas av kraftiga, beniga ögonbrynsbågar direkt ovanför och något framskjutande över ögat. Mellan ögonen skall en lätt fåra finnas.</p>	<p><i>Skallen skall vara kraftig. När man känner på skallen skall "handen bli full".</i> <i>Det är mycket viktigt med ordentlig utfyllnad under ögonen.</i> <i>Viktigt att verkligen känna på skallen.</i> <i>Ett uppkammat huvud kan vara svårt att avgöra form och storlek på utan att ordentligt ta på det. Det är lätt att se ett fint kraftfullt huvud när man har ett sämre bredvid, men har man bara en hund i ringen så kan det vara betydligt svårare att avgöra vad som är vad, utan att känna efter.</i></p>

Bilden till vänster, tikhuvud som saknar fyllnaden i skallpartiet och tunn i nospartiet.
Bilden till höger ett hanhundshuvud med en välfylld skalle och nos.

Stop	
<p>Stopet skall vara tydligt markerat.</p>	<p><i>Idag kan vi se alltför många flata stop. Att observera, ett fint uttryck påverkas inte av ett dåligt markerat stop.</i> <i>Ännu en orsak varför det är så viktigt att känna ordentligt på ett westiehuvud.</i></p>

Ansikte

Nostryffel	
<p>Nostryffeln skall vara svart och ganska stor och i förening med nospartiet ge detsamma en mjuk kontur. Nostryffeln får inte vara framskjutande.</p>	<p><i>Nosen skall vara ganska stor och svart. Nosspegeln skall vara en del av nospartiet. Pigmentet hos westie är ofta ett diskussionsämne, vad är svart? Är mörkbrunt acceptabelt? De tre svarta punkterna, ögonen och nosen, är mycket viktiga för att ge den korrekta, okynniga och käcka uppsynen. En hund med dåligt pigment får ett mjukare och snällare uttryck. Hur man graderar ett dåligt pigment och hur man låter detta påverka priset kan få överlåtas till varje domare att avgöra, men ett bra pigment är en bra förtjänst och ska ge "extra poäng".</i></p>

Två hanhundar. Stora fina nostryfflar, mycket välpigmenterade. Två väldigt rastypiska huvuden med korrekta detaljer och proportioner.

Nosparti

Nospartiet skall smalna gradvis från ögonen mot nosspetsen. Nospartiet får inte vara uppnäst eller ha abrupt avfallande nosrygg, partiet under ögonen skall vara väl utfyllt.

Nospartiet skall vara kraftigt och något kortare än skallens längd, detta för att ge det korrekta okynniga, trubbiga intrycket.

Käkar/tänder

Saxbett. Käkarna skall vara starka och jämna. Tänderna skall vara stora i förhållande till hundens storlek. Avståndet mellan hörntänderna skall vara så brett att hunden får det önskade, okynniga uttrycket.

Tänderna skall vara så stora att man blir förvånad när man öppnar munnen på en westie. Käkarna skall vara breda och det skall vara gott om plats mellan hörntänderna. Har hunden korrekta breda käkar får man också den önskade lite trubbiga och okynniga uppsynen. Det har länge varit ett problem med trånga underkäkar, oregelbundna bett, allt för små tänder och stort bortfall av premolarer. När det gäller tandstorleken och stora premolarbortfall ser vi idag en klar förbättring. En hund med ett kraftigt nosparti har större chans att få ett korrekt brett bett än en hund med snipigt nosparti.

Hanhund med korrekt huvud, välfyllt skalle och nos samt breda käkar.

Ögon

Ögonen skall sitta brett isär, vara medelstora, inte framträdande och så mörka som möjligt. De skall vara väl ansatta, skarpa och intelligenta så att blicken under de kraftiga ögonbrynen får ett genomträngande uttryck. Ljusa ögon är absolut inte önskvärt.

Ögonens placering och form är det viktigaste. För tätt sittande ögon ger ett främmande uttryck. Även stora runda, öppna ögon ger fel uttryck. Ögonen skall vara så mörka som möjligt. Ett öppet, ljust öga kan aldrig ge det skarpa uttrycket man önskar. Gäller att inte låta sig luras av allt huvudhår, som många gånger täcker ögonen helt, meningen är att man skall kunna se ögonen även på ett uppkammat huvud.

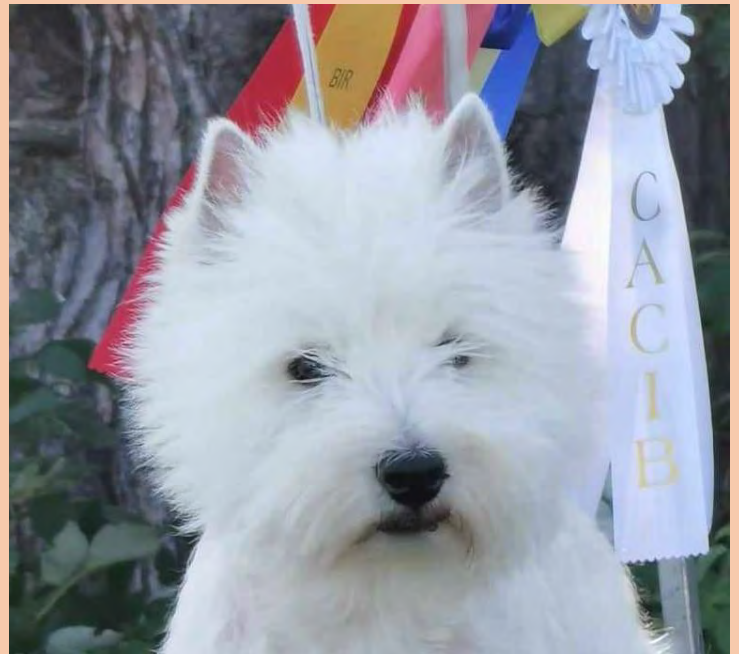
Öron

Öronen skall vara små, stramt upprättstående och avslutas i en vass spets. De får varken vara för brett eller för tätt ansatta. Pälsen på öronen skall vara kort och mjuk (sammetslen) och skall inte klippas. Öronen får inte ha någon frans i toppen. Det är absolut inte önskvärt med rundade, breda, stora eller tjocka öron eller öron med för mycket päls.

Öronens form, storlek och placering är mycket viktiga. Här gäller dock också att leta fram öronen bland allt huvudhår, riktigt stora öron är dock mycket svårt att dölja. För högt ansatta öron är inte så ovanligt. För breda öron är ofta lite lösa och vippar lätt när hunden går. Vi kan också idag se höga smala öron, och dessa är oftast för högt ansatta. Det poängteras i standarden att håret på öronen skall trimmas, inte klippas.

Från vänster, korrekt placerade öron, mitten för tätt och längst till höger alltför lågt placerade öron.

Två tikar. Bilden till vänster visar ett korrekt huvud, välfyllt skalle och med korrekt placerade öron och ögon. Tiken till höger har en ofyllt skalle, långt tunt nosparti samt tätt ansatta öron och tätt sittande ögon.

Hals

Halsen skall vara så lång att den ger den huvudansättning som eftersträvas. Den skall vara muskulös och gradvis blir grövre mot ansättningen så att halsen vackert övergår i kroppen.

Huvudet måste alltid bäras uppåt, inte framåtriktat. För detta fordras en lagom lång hals. Halsen skall vara kraftig och muskulös, inte en lång smal svanhals vilket vi ofta möter i utställningsringarna idag. Alla delarna skall ge intryck av att vara sammangjutna till ett harmoniskt stycke. Det gäller särskilt förhållandet mellan hals och kropp.

Två westies med korrekta halslängder.
Bilderna illustrerar även en korrekt rastypisk helhet kropp, kort och kompakt.

Kropp

Kropp

Kroppen skall vara kompakt.

Westien skall vara kort och kompakt med djup kropp och stadig bred bakdel. Den skall ge ett kvadratisk intryck. Idag kan vi se många långa kroppar, vilket resulterar i fel proportioner som ger ett mer rektangulärt intryck än det rastypiska. Samtidigt är det inte så kort som möjligt som gäller heller utan en fin balanserad helhet.

En westie utvecklas oftast under lång tid och därmed sent. Det är bättre att ha lite linjer att växa i. En god regel är att en ung hund skall se ut som en ung hund. Det är inte ovanligt att en hund som vinner cert i juniorklass har betydligt svårare att vinna det sista certet efter två år, då den redan börjar bli väl tung. En westie får aldrig verka tung. Det är här benlängden kommer in som en viktig detalj. En hund med korrekta proportioner, har kraftig, djup kropp, lagom ben och utrymme för fria rörelser. En sådan westie upplevs aldrig tung.

Rygg

Ryggen skall vara plan.

Ländparti

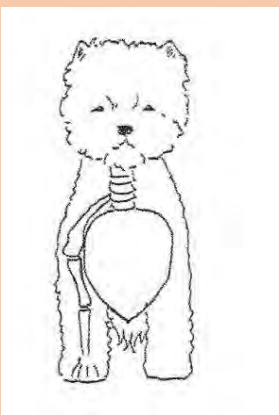
Ländpartiet skall vara brett och starkt.

Ländpartiet skall vara så kort som möjligt, men får inte vara så kort att det inverkar på de mycket fria rörelserna.

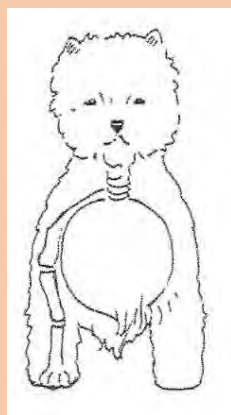
Bröstkorg

Bröstkorgen skall vara djup och revbenen väl välvda i sin övre del för att ge sidorna intryck av att vara flata. De bakre revbenen skall ha ansenligt djup och avståndet från de bakre revbenen till bakbenen skall vara så kort som är förenligt med fria rörelser.

Bröstkorgen skall vara djup och bred upptill. Sidorna flata. En westie skall inte ha särskilt markerat förbröst, men får aldrig verka smal i fronten. Förhållandet mellan bröstdjup och ben skall vara fifty fifty.

Korrekt formad bröstorg

Ej korrekt rund bröstorg

Utmärkt djup kropp med korrekta proportioner, bröstdjup och behöjd.

Svans

Svensen skall vara 13-15 cm lång, täckt med hård päls, utan fana, så rak som möjligt och käckt buren men inte glatt eller böjd över ryggen. Lång svans är inte önskvärt och under inga omständigheter skall svansen kuperas.

Svanskupering är förbjuden i Sverige.

Svensen skall vara kort och tjock och morotsformad. Den skall vara högt ansatt och nästan sitta uppe på ryggen och vara så rak som möjligt. Lågt ansatt svans är mycket störande för helhetsintrycket. Svensen skall helst stå helt rakt upp men kan också luta svagt framåt. Glada svansar av olika slag är idag mycket vanliga, likaså väldigt långa svansar. Detta stör helhetsintrycket och proportionerna. Likaså om svansen är stel och inte står rakt upp utan lutar bakåt efter kroppen. Detta är mycket otypiskt för westie, då hunden förlorar sin alerta framtoning när svansen inte hänger med.

Ovanligt fin kort och tjock svans.

Extremiteter

Framställ

Skulderblad	
Skuldrorna skall vara breda och väl tillbakalagda tätt intill bröstkorgen. Skulderbladsleden skall vara placerad långt fram.	<i>En väl tillbakalagd skuldra är mycket viktig både för rörelserna och hundens överlinje. Om inte skuldervinkeln är korrekt kan inte frambenen röras parallellt och fritt. Den korrekta skuldran gör också att huvudet bärs rätt och ger en snygg topline. Duktiga trimmare kan på en stående hund dölja en dåligt anlagd eller vinklad skuldra, men konstruktionen avslöjas när hunden rör sig, hur vältrimmad eller välvisad den än är.</i>

Underarm	
Frambenen skall vara korta, raka och muskulösa och täckta av kort, hård päls.	<i>Raka framben med god benstomme eftersträvas. Benet skall kännas kraftigt. Som tidigare nämnts får westien aldrig verka tung, men heller aldrig lätt. Alldeles raka framben är målet och inte alltid så lätt att uppnå. Det är viktigt att benet är rakt och det är lättare att förlåta något fransyska tassar än krokiga framben.</i>

Framtassar	
Framtassarna skall vara större än baktassarna, runda, proportionerliga, starka med tjocka trampdynor och täckta av kort, hård päls. Trampdynor och klor skall helst vara svarta.	<i>Tassarna skall vara väl slutna. Hunden skall stå på hela tassan.</i>

Olika fronter. Från vänster, korrekt, alltför smal, alltför bred, inåtvridna tassar och till sist utåtvridna tassar.

Korrekt front

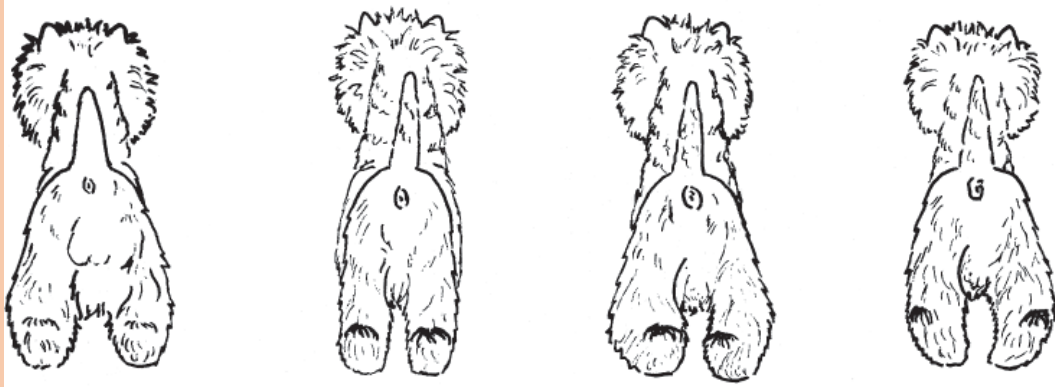
Bakställ

Helhet

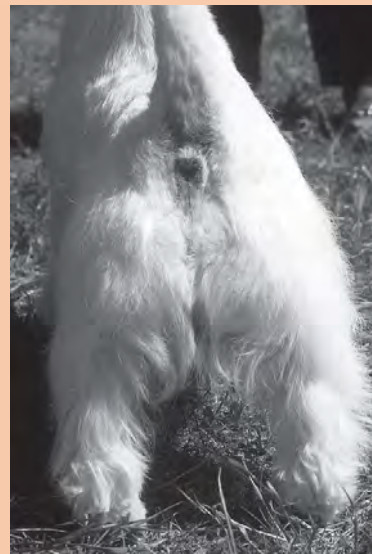
Bakpartiet skall vara kraftigt, muskulöst och brett, uppifrån sett. Bakbenen skall vara korta, muskulösa och seniga.

Bakpartiet skall vara kraftigt och brett, bredare bak än fram. Bakbenen skall ha god vinkling i både knä och has. Klena bakdelar med alltför knappa vinklar är idag allt för vanligt.

Lyfter man en westie i svansen och släpper ner den igen, skall bakbenen stå ganska nära varandra. Dock inte underställda vilket är fallet allt för ofta. Att dra ut bakbenen långt bakom hunden och ställa benen mycket brett är inte typiskt. En hund som är korrekt vinklad både bak och fram och har kraftiga lår, står och ställer sig helt i balans utan hjälp.

Från vänster, korret bakställ, alltför smalt, kohasig och längst till höger hjulbent.

Ett kraftfullt bakställ från två håll. Bakpartiet skall vara kraftigt, muskulöst och uppifrån sett brett. Bakbenen skall vara korta, muskulösa och seniga.

Lår

Låren skall vara mycket muskulösa och inte allt för brett ställda.

Knäled

Knälederna skall vara väl vinklade.

Tyvärr så saknar många av dagens westies helt knävinkel, och många inriktar sig helt på hasvinkeln och glömmer bort att knävinkeln är nödvändig för att få det rätta påskjutet och drivet i bakkensrörelserna.

Has/hasled

Hasorna skall vara vinklade och ansatta väl in under kroppen så att de är relativt nära varandra, vare sig hunden står eller går. Rak eller vek has är absolut inte önskvärt.

Hasen skall vara låg.

Baktassar

Baktassarna skall vara mindre än framtassarna, runda, proportionerliga, starka och med tjocka trampdynor och täckta av kort, hård päls. Trampdynor och klor skall helst vara svarta.

Tassarna skall vara väl slutna. Hunden skall stå på hela tassens och inte bara på klorna.

Rörelser

Rörelserna skall vara alltigenom fria, parallella och lediga. Frambenen skall röra sig fritt framåt från skuldran. Bakbenens rörelser skall vara fria, kraftfulla och ganska täta. Knä- och hasleder skall ha god flexibilitet och genom att hasen dras väl under kroppen ges bakbenen ett bra påskjut. Stela, styltiga bakbensrörelser och kohasighet är absolut inte önskvärt.

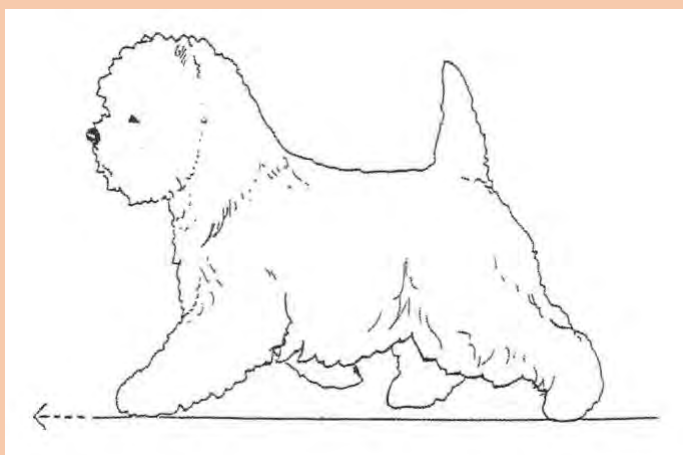
*Rörelserna skall vara fria, lediga och parallella. Den korrekta, väl tillbakalagda skuldran för benet framåt och bakåt som en pendel. Armbågarna skall ligga intill kroppen. Lösa armbågar är mycket vanligt problem. För att få de rätta rörelserna, är tätt liggande armbågar mycket viktigt. **Den engelska standarden säger "elbows well in, allowing foreleg to move freely, parallel to axis of body"**.*

Är hunden däremot lös i armbågarna blir rörelserna framifrån sett vevande och vispande.

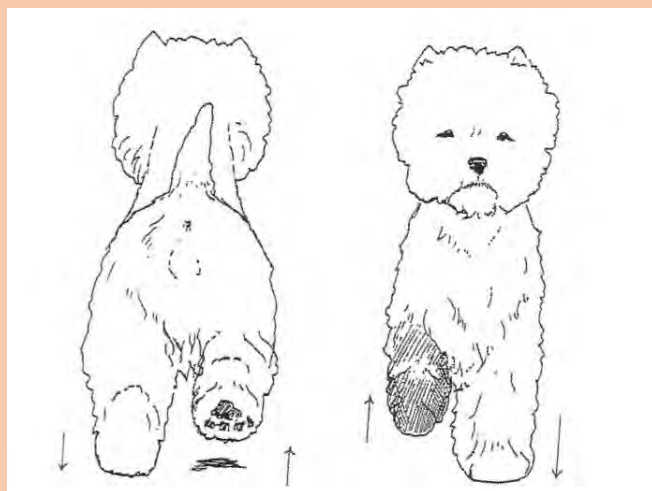
Alltför hög och dåligt vinklad has ger styltiga bakbensrörelser med dålig steglängd.

Bakifrån sett skall westien röra sig ganska tätt, inte trångt och inte alltför brett. Det skall se lätt ut när westien rör sig och hunden skall täcka mycket mark. Om man tänker sig vad en westie ursprungligen användes till är det solklart att hunden måste ta sig fram i svår terräng. Att visa en westie i ett allt för högt tempo gör att många hundar tappar överlinje och svansföring.

Westien skall röra sig med god fart i jämnt trav.

Korrekt sidorörelser, fria och lediga.

Korrekt parallella rörelser.

Hud	
Huden skall vara fri från uppenbara hudproblem.	<i>Westie har tidigare år funnits med bland SKK BSI raser, men inte idag. Det är sällan man ser en hund med hudproblem i ringen, men det kan ändå vara bra att observera och även reflektera över friska fina hudar.</i>

Päls

Pälsstruktur	
Pälsen skall vara dubbel. Täckhåret skall vara hårt, ca 5 cm långt och får inte vara lockigt. Underullen, som påminner om pälsverk, skall vara kort, mjuk och tätliggande. Öppen päls är absolut inte önskvärt.	<i>Pälsen skall vara dubbel med strävt, rakt täckhår och tät heltäckande underull. Päslängden på ryggen skall vara ca. 5 cm. På frambenen skall pälsen vara kort och sträv. Huvudet skall ha rikligt med hår som står upp. Öronen skall trimmas och vara täckta med sammetsliknade hår. Övrigt mag- och behår skall vara strävt. Det är inte helt enkelt att hitta hundar som uppfyller alla dessa krav på pälsen. Pälskvaliten har varit ett stort problem och är fortfarande ett problem, alltför många hundar har för mjukt täckhår. Alltför mjukt täckhår, eller endast underull är ett mycket stort fel och mycket rasotypiskt och ur skötselsynpunkt mycket olyckligt. I många år har man sagt att pälskvalitet är svårt att bedöma på grund av att man använder krita på westien. Idag så är det inte tillåtet att krita en westie på utställning så det bör inte vara något problem för domaren att avgöra pälskvaliten. Det som dock har gjort uppgiften svårare är att idag badar man hundarna väldigt tätt inpå utställning och det kan påverka pälskvaliten negativt. Pälsen är också väldigt beroende på hur den är trimmad och på utställningsdagen presenterad. Vi kan idag se väldigt många olika trimstilar i Sverige, allt från mycket kort päls till väldigt mycket päls överallt. Tittar vi ut i Europa och ursprungslandet England kan vi även där se en hel del olika trimstilar. En vältrimmad westie som är trimmad i balans: huvudet har rikligt med päls och är som en boll, skall se stort ut men inte oproportionerligt. Mag- och behår skall vara av måttlig mängd och längd, inte släpa ner till marken. Fronten och skuldran skall inte lysa rosafärgad utan ha kort päls utan iögonfallande övergångar. Lockig päls är också otypiskt och hör oftast ihop med mjuk päls, vilket dock inte alltid är fallet.</i>

Utmärkt pälsstruktur med ren vit färg.

Färg	
Vit.	<i>Färgen skall vara rent vit. Unga hundar kan ha en gulaktig rand på ryggen, denna försvinner oftast med tiden. En riktigt sträv päls kan ha en lite mer gråaktig vit färg, denna skall i alla lägen föredras framför en vit, mjuk päls. Att tänka på är att behandlade pälsar inte är tillåtet.</i>

Storlek/vikt

Mankhöjd	
Cirka 28 cm	<i>I den engelska standarden står det 11 inches det är 27,94 cm. I Sverige säger vi 28 cm +/- 2 cm. Vi ser alla varianter och lite mode går det även i storlek. Det viktigaste är att proportionerna stämmer, vare sig hunden är av den större eller mindre modellen. Man skall komma ihåg att westien är en lågbent terrier som inte skall komma upp i samma storlek som de mindre högbenta terrierna.</i>

Utmärkt typ och storlek, med korrekta proportioner.

Fel
Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande.

Diskvalificerande fel
Aggressiv eller extremt skygg. Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter.

Nota bene
Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Testiklar
Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Rasspecifika avelsstrategier, RAS (2022-2026)

FUNKTIONELL EXTERIÖR

Westien är en liten, kort, kraftig och mycket rörlig hund med sträv päls. Den är vaken, glad, modig, vänlig och full av självtillit. Härstammar från de Skotska Högländerna, där den var en uppskattad grythund, bland annat för sin rörlighet och mod.

Viktiga detaljer är:

- korrekt konstruktion och proportioner såsom rasstandardens föreskriver.
- fria och lediga rörelser för att obehindrat ta sig fram.
- korrekt päls innebär dubbel päls. Strävt täckhår och mjuk tät underull för att hålla sig varm vid kyla och hålla värmen borta under varma dagar.
- kraftigt huvud med starka jämnlånga breda käkar och stora tänder i förhållande till hundens storlek.

Slutligen att ta med sig när man skall bedöma en westie enligt engelska westieklubben.

SCALE OF POINTS		VALUE
General Appearance and Size	20 points	20 points
Coat and Colour	10 points	10 points
Skull	5 points	5 points
Eyes	5 points	5 points
Muzzle and Teeth	15 points	15 points
Ears	5 points	5 points
Neck	5 points	5 points
Body	10 points	10 points
Legs and Feet	10 points	10 points
Tail	5 points	5 points
Movement	10 points	10 points
TOTAL.....	100 points	

Utmärkt typ och storlek, med korrekta proportioner.

AM CH GB CH Wolvey Piquet of Clairdale, född 1950

WestieAlliansen

Rasklubben för West highland white terrier I Sverige

WestieAlliansen, som startade 1965 är en av de äldsta rasklubbarna inom Terrierklubbens organisation. Vid klubbens start beskrev man syftet enligt följande: WestieAlliansen har till ändamål att främja sund hundavel av rasen west highland white terrier samt sprida kännedom om hundvård och hundhållning. Detta gör man genom att bland annat lämna råd och anvisningar om god avelsplanering, anordning av kurser, utställningar, föredrag och olika typer av trevliga samkväm.

Beskriver väl hur klubben har arbetat under åren.

Westiespecialen

Klubben startade tidigt med sin årliga officiella westiespecial, som enligt tradition skall dömas av en rasspecialist från hemlandet Storbritannien, detta har alltid efterföljts sedan starten 1968. Under klubbens första 50 år har endast ett undantag gjorts vid klubbens 25 års jubileum 1990 då två av våra svenska rasprofiler, Birgitta Hasselgren och Britta Roos-Börjesson dömde. Idag har klubben även tittat lite kring i Europa, för att fortsätta använda sig av rasspecialister med gedigen erfarenhet av rasen, men kommer alltid använda sig av hemlandet specialister i huvudsak.

Klubbens förebild

Från start 1965 bestämdes också att klubben skulle använda sig av en förebild och det var tiken AM CH GB CH Wolvey Piquet of Clairdale, en bild som man även fick copyright på 1965, denna bild har avtecknats på klubbens medlemsmärke och framför allt på rasklubbstidningen i väldigt många år.

© Fotograf Alvenmod foto